

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

17.11.2021г., град Хасково

Административен съд – Хасково, в закрито заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година, в състав:

Председател: Пенка Костова
Членове: Росица Чиркаleva
Антоанета Митрушева

като разгледа докладваното от съдия Чиркаleva касационно частно административно наказателно дело № 504 по описа за 2021 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано по касационна частна жалба от „Краси Сираков“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***, подадена чрез пълномощник- адв. Н.П. срещу Определение №18/20.04.2021г., постановено по АИД №264 по описа на Районен съд - Свиленград за 2021 година, с което е оставена без разглеждане подадена от търговското дружество жалба срещу Наказателно постановление № 233/22.02.2021г., на Началник отдел МРР „Южна морска“ към Агенция Митници /сега с правоприемник Началник отдел МРР в ТД „Митница Бургас“ към Агенция Митници/, с което на основание чл. 233, ал.8 от ЗМ е отнето в полза на Държавата МПС, послужило за превозване на стоките предмет на митническа контрабанда, а именно товарна композиция влекач марка „*“ с рег. № РВ *СМ и прикачено полуремарке с рег.№ РВ *ЕВ, ведно с 1бр. регистрационен талон с № * и 1 бр. контактен ключ, както и 1бр. регистрационен талон с № 008208003.

С разпореждане от 16.06.2021г. производството по частната жалба е насрочено за разглеждане в открыто съдебно заседание с призоваване на страните, като на 29.09.2021г. е проведено открыто съдебно заседание, даден е ход по същество и същото е обявено за решаване.

Преди постановяване на определение по съществото на спора, Административен съд - Хасково, в горепосочения тричленен състав намира, че за правилното разрешаване на спора е необходимо тълкуване на разпоредби от правото на Европейския съюз.

Във връзка с това, съдът счита за уместно да отправи до Съда на Европейския съюз преюдициално запитване относно тълкуването на приложимите към спора правни норми от правото на Съюза.

Съдът формулира съдържанието на преюдициалното запитване, както следва:

I. Запитваща юрисдикция :

Административен съд Хасково с адрес: Република България, пощенски код 6300 , ***, телефон за контакт: +359 38 650 514; факс: +359 38 626 012, електронен адрес на съда: has@admsudhaskovo.org,

II. Странни по делото:

Жалбоподател – „Краси Сираков“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. ***, представляван от пълномощника си адв. Н.П., със служебен адрес: Република България, пощенски код 6300, град ***

Ответник – Отдел „Митническо разследване и разузнаване“ /МРР/ в ТД „Митница Бургас“, Република България , пощенски код 8000, гр.*****

Контролираща страна – Окръжна прокуратура - Хасково с адрес : Република България, пощенски код 6300 , град ***

III. Предмет на делото:

Оспорва се Определение №18/20.04.2021г., постановено по АНД (административно-наказателно дело) №264 по описа на Районен съд-Свиленград за 2021 година, с което е оставена без разглеждане жалба на „Краси Сираков“ ЕООД, ЕИК *****срещу Наказателно постановление № 233/22.02.2021г., издадено от Началник отдел МРР „Южна морска“ към Агенция Митници / сега с правоприемник Началник отдел МРР в ТД „Митница Бургас“ към Агенция Митници/ .

Касаторът твърди неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт и претендира отмяната му и връщане на делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Производството пред Административен съд Хасково е по реда на глава тринаесета от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63 ал.2 от Закона за административните нарушения и наказания.

Производството пред Административен съд Хасково е касационно, определението на съда е окончателно и не подлежи на обжалване.

IV. Факти по делото и становища на страните:

На 11.07.2020г. е образувано ДП /досъдебно производство/ № 35/2020г. по описа на МРР „Южна морска“ представляващо прокурорска преписка № 1173/2020г. по описа на Окръжна Прокуратура Хасково, затова че на същата дата през МП „Капитан Андреево“ на влизане от Р. Турция към Р. България е направен опит да бъдат пренесени през границата на страната, без знанието и разрешението на митниците, 3840 бр. инжектори за автомобили, натоварени в товарен автомобил с рег. № PB8707CM и рег. № на ремарке РВ ****ЕВ - престъпление по чл. 242, ал.1 б. „г“ от НК.

С постановление от 15.12.2020г. на прокурор при Окръжна прокуратура Хасково, наказателното производство е прекратено, предвид липсата на събрани в хода на същото доказателства, за осъществяване състава на престъплението по чл. 242, ал.1, б.“г“ от НК, от което и да било лице, а материалите по случая са

изпратени на ТО МПР „Южна Морска“ за преценка ангажирането на административнонаказателна отговорност. Следва да се посочи, че разграничителният критерий между престъплението – квалифицирана митническа контрабанда по чл. 242, ал.1, б. „г“ от НК и административното нарушение – митническа контрабанда по чл. 233 от ЗМ, е стойността на предмета на контрабандата.

След постъпване на преписката в Отдел „Митническо разузнаване и разследване Южна морска“ към Агенция Митници, Началник отдел МПР „Южна морска“ към Агенция Митници, сега с правоприемник Началник отдел МПР в ТД „Митница Бургас“ към Агенция Митници, извършва преценка на събраните по преписката доказателства и прави извод за липса на такива относно авторството на деянието, предвид което **издава процесното Наказателно постановление № 233/22.02.2021г. на основание чл. 232, ал.1 от ЗМ срещу Неизвестен извършител**, като със същото на основание чл. 233, ал.6, вр. ал.1 от ЗМ отнема в полза на държавата от неизвестен извършител 3 840 бр. инжектори за автомобил, с митническа стойност 479 813, 05 лв.

Със същото наказателно постановление, на основание чл. 233, ал.8 от **Закон за Митниците /ЗМ/ отнема в полза на държавата, превозното средство, послужило за превозване на стоките-** предмет на митническа контрабанда, а именно: товарна композиция влекач марка „Мерцедес“ с рег. № РВ 8707CM и прикачено полуремарке с рег.№ РВ ****ЕВ, ведно с 1бр. регистрационен талон с № *** и 1 бр. контактен ключ, както и 1бр. регистрационен талон с № 008208003.

В хода на административнонаказателното производство е изгответа съдебно оценъчна експертиза, съобразно заключението по която, стойността на отнетата в полза на държавата товарна композиция -влекач марка * с рег. № РВ ****CM и прикачено полуремарке с рег.№ РВ ****ЕВ възлиза, към датата на деянието 11.07.2020г., на 111 604, 20 лв.

Видно от регистрационен талон с № 008152632 и регистрационен талон с № 008208003, „Краси Сираков“ ЕООД, ЕИК ******, със седалище и адрес на управление: гр. *** се легитимира като собственик на отнетата в полза на държавата товарна композиция.

При тези факти, процесният жалбоподател „Краси Сираков“ ЕООД, ЕИК 1***** е депозирал жалба срещу Наказателно постановление № 233/22.02.2021г. на Началник отдел МПР „Южна морска“ към Агенция Митници, сега с правоприемник Началник отдел МПР в ТД „Митница Бургас“ към Агенция Митници.

С Определение №18/20.04.2021г. по АНД №264/2021г. **Районен съд Свиленград** е оставил жалбата на „Краси Сираков“ ЕООД, ЕИК 1***** без разглеждане. На първо място, съдът е приел жалбата за недопустима, **поради липса на правен интерес** от обжалване, като е посочил, че съгласно разпоредбата на чл. 59, ал.2 от ЗАНН, право да обжалват наказателното постановление имат нарушителят и поискалият обезщетение, а право на протест има прокурорът. На следващо място, съдът е цитирал разпоредбата на чл. 64, б.“а“ от ЗАНН, съгласно която неподлежащите на обжалване наказателни постановления влизат в сила от момента на издаването им. Отбелязано е също,

че предвид издаване на процесното наказателно постановление срещу неизвестен извършител на основание чл. 232, ал.1 от ЗМ, същото влиза в сила в момента на издаването му и не подлежи на обжалване. При тези съображения, Районен съд Свиленград е възприел оспореното от „Краси Сираков“ ЕООД, ЕИК ***** наказателно постановление за такова, по отношение на което липсва възможност за иницииране на инстанционен контрол за законосъобразност. В контекста на изложеното е посочил, че за „Краси Сираков“ ЕООД, ЕИК ***** не съществува потестативното право на жалба, макар и да е налице несправедливост спрямо същото лице, чието превозно средство се отнема в полза на държавата. Подчертан е императивният характер на разпоредбата на чл. 232 от ЗМ и задължението на съда да се съобрази със същото правило, като приеме оспореното наказателно постановление за влязло в сила и неподлежащо на оспорване.

Това определение е обжалвано от „Краси Сираков“ ЕООД, ЕИК ***** пред Административен съд Хасково, с искане за отмяната му и връщане на делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия. Дружеството сочи, че е имуществено засегнато от постановеното с обжалвания акт отнемане в полза на държавата на собствено за дружеството имущество, а именно товарна композиция влекач марка „Мерцедес“ с рег. № РВ ****СМ и прикачен полуремарке с рег.№ РВ ****ЕВ, възлизаша на около 50 000 евро. Същото макар и да е трето неучастващо в административно наказателното производство лице търпи имуществени вреди, без да му се предоставя реална възможност да защити законните си права и интереси. Поради тази причина претендира наличие на правен интерес от оспорване на процесното наказателно постановление.

С молби вх. № 6687/26.10.21г. и № 6688/26.10.2021г., депозирани след приключване на съдебното дирене, в срока за произнасяне по съществото на частната жалба, процесуалният представител на жалбоподателя представя по делото писмени бележки, в които се изразява становище за незаконосъобразност на оспореното прекратително определение на Районен съд Свиленград, предвид постановяването му в противоречие с чл. 4 от Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005г. относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като счита че същите могат да бъдат приложени пряко от съда.

Цитира се член 2, параграф 1 от Рамково решение 2005/212/ПВР, съгласно който „Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да направи възможно конфискуването, изцяло или частично, на средства на престъплението и облаги от престъпление, за които се предвижда наказание лишаване от свобода над една година, или на имущество, чиято стойност отговаря на тези облаги.“

На следващо място, като относима се сочи разпоредбата на член 4 от същото Рамково решение, съгласно която „Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че заинтересованите страни, които са засегнати от мерките по членове 2 и 3, разполагат с ефективни правни средства за защита на правата си“.

Посочва също така и Решение на СЕС от 14 януари 2021г. по дело С-393/19г., постановяващо недопустимост на конфискацията на превозното средство, с което е извършено престъплението квалифицирана контрабанда по чл. 242 от НК, ако същото е принадлежало на трето добросъвестно лице. Като недопустима се сочи и подобна конфискация по отношение на лице, за което не е била налице възможност да защити по ефективен начин накърнените си права. Претендира се приложимост на това тълкуване и в случай като процесният, доколкото дружеството жалбоподател се явява трето добросъвестно лице в административнонаказателното производство и отнемане на имуществото му би представлявала непропорционална и нетърпима намеса, засягаща същността на правото на собственост.

Предвид липсата в българските процесуални закони на уредени правила за упражняване правото на засегнатия собственик на достъп до съд и справедлив процес се иска от настоящата инстанция да приеме, че издаването на наказателно постановление срещу неизвестен извършител на основание чл. 232, ал.1 от ЗМ, което със самото му издаване влиза в сила и е необжалваемо, и с което на основание чл.233, ал.8 от ЗМ се отнема в полза на държавата имущество, което не принадлежи на нарушителя, пряко накърнява правото на собственика да се ползва спокойно и необезпокоявано от собствеността си и същевременно да се защити пред независим и безпристрастен съд.

При тези аргументи се иска отмяна на определението на Районен съд Свиленград, с което се оставя без разглеждане, като недопустима жалбата на дружеството срещу процесното Наказателно постановление и връщане на делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

В случай, че съдебният състав не се съгласи с гореизложените аргументи за отмяна на оспореното определение се прави искане за отправяне на преюдициално запитване по реда на чл. 267, параграф 3 от Договора за европейския съюз /ДЕС/, като се посочват конкретни въпроси, всички касаещи тълкуване на посочените по-горе разпоредби от Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005г. относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Ответникът и представителят на прокуратурата изразяват становище, за недопустимост на оспорването и претендират да не се дава ход на делото.

С писмо вх. № 8054/10.11.2021г. ответната страна изразява становище за неоснователност на направените от жалбоподателя искания с цитираните по-горе молби вх. № 6687/26.10.21г. и № 6688/26.10.2021г.

V. Относими правни норми по българското законодателство

Закон за митниците /ЗМ/

Чл. 230 За всеки случай на нарушения на митническия режим се съставя акт от митническите органи.

Чл. 231 Наказателните постановления се издават от директора на Агенция "Митници" или от определени от него длъжностни лица.

Чл. 232. (1) Когато **нарушителят е неизвестен**, актът се подписва от актосъставителя и от един свидетел и не се връчва. В този случай **се издава наказателно постановление, което влиза в сила от момента на издаването му.**

Чл. 233 (1) Който пренесе или превози стоки през държавната граница или направи опит за това без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда с глоба от 100 до 200 на сто върху митническата стойност на стоките или при износ - стойността на стоките.

Чл. 233 (8) Превозните и преносните **средства**, които са послужили за превозването или **пренасянето на стоките - предмет на митническа контрабанда, се отнемат в полза на държавата независимо чия собственост са**, освен ако стойността им явно не съответства на стойността на предмета на митническата контрабанда.

Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/

Чл. 59 (Изм.- ДВ, бр.10 от 2011г.)

(1) Наказателното постановление и електронният фиш подлежат на обжалване пред районния съд, в района на който е извършено или довършено нарушението, а за нарушенията, извършени в чужбина – пред Софийския районен съд.

(2) Нарушителят и поискалият обезщетение могат да обжалват постановлението в 7 дневен срок от връчването му, а прокурорът може да подаде протест срещу него в двуседмичен срок от издаването му.

Чл. 59 (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.)

(1) Актовете по чл. 58д подлежат на обжалване или протестиране пред районния съд, в района на който е извършено или довършено нарушението, а за нарушенията, извършени в чужбина - пред Софийския районен съд.

(2) Нарушителят, поискалият обезщетение и **собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата**, ако не е нарушител, може да обжалват актовете по чл. 58д в 14-дневен срок от връчването им, а прокурорът може да подаде протест в 14-дневен срок от издаването им.

Закон за нормативните актове /ЗНА/

Чл. 11 (2) Когато е дадена обща уредба на определена материя, особен закон може да предвиди отклонения от нея само ако това се налага от естеството на обществените отношения, уредени от него.

По аргумент от чл. 11, ал.2 от Закон за нормативните актове, при наличие на общ и специален закон, регламентиращи една и съща материя, се прилага специалният / lex specialis derogate legi generali /

VI. Право на Европейския Съюз:

Конвенция за защита правата на човека и основните свободи

Член 13

Право на ефективни правни средства за защита

Всеки, чиито права и свободи, провъзгласени в тази Конвенция, са нарушени, има право на ефикасни правни средства за тяхната защита пред съответните национални власти, дори и нарушението да е извършено от лица, действащи при упражняване на служебни функции.

Протокол №1 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи

Член 1

Задължителна защита на собствеността

Всяко физическо или юридическо лице има право мирно да се ползва от своите притежания. Никой не може да бъде лишен от своите притежания освен в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закон и в общите принципи на международното право.

Харта на основните права на европейския съюз

Член 17

Право на собственост

1. Всеки има право да се ползва от собствеността на имуществото, което е придобил законно, да го ползва, да се разпорежда с него и да го завещава. Никой не може да бъде лишен от своята собственост, освен в обществена полза, в предвидените със закон случаи и условия и срещу справедливо и своевременно обезщетение за понесената загуба. Ползването на имуществото може да бъде уредено със закон до степен, необходима за общия интерес.

Член 47

Право на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес

Всеки, чиито права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в настоящият член условия.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 9 октомври 2013 година

Член 1

Предмет и обхват

1. С настоящия регламент се създава Митнически кодекс на Съюза („Кодексът“), който урежда общите правила и процедури, приложими за стоките, въвеждани на митническата територия на Съюза или извеждани от нея.

Член 22

Решения, взети въз основа на заявление

.....
7. Всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя, трябва да бъде мотивирано и в него трябва да се посочва правото за обжалване, предвидено в член 44.

Член 29

Решения, взети без предварително заявление

Освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на член 22, параграфи 4, 5, 6 и 7, член 23, параграф 3 и членове 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление.

Член 42

Прилагане на санкции

1. Всяка държава членка предвижда санкции за неспазване на митническото законодателство на Съюза. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Когато се прилагат административни санкции, те могат да бъдат в една от следните две форми или в двете:

а) имуществена санкция или глоба от митническите органи, включително, където е уместно, прилагане на споразумение вместо налагане на наказание за извършено престъпление;

б) отмяната, спирането или изменението на разрешение, чийто титуляр е съответното лице.

Член 44

Право на обжалване

1. Всяко лице има право да обжалва решенията на митническите органи, отнасящи се до прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично.

.....
4. Държавите членки осигуряват процедура на обжалване, която позволява бързо потвърждение или поправка на решенията, взети от митническите органи.

**Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005г.
относно конфискация на облажи, средства и имущество от престъпления**

Член 2, параграф 1

Конфискация

Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да направи възможно конфискуването, изцяло или частично, на **средства на престъплението** и облажи от престъпление, за които се предвижда наказание лишаване от свобода над една година, или на имущество, чиято стойност отговаря на тези облажи.

Член 4

Правни средства за защита

Всяка държава членка предприема необходимите мерки за да гарантира, че **заинтересованите страни, които са засегнати от мерките по членове 2 и 3, разполагат с ефективни правни средства за защита на правата си**".

VII. Мотиви за преюдициалното запитване

Настоящото производство е частно касационно и е насочено срещу прекратително определение на първоинстанционен съд, преграждащо възможността на жалбоподателя да оспори процесното наказателно постановление.

В хода на произнасяне по същество, настоящият състав на Административен съд - Хасково намери, че в действителност с Наказателно постановление № 233/22.02.2021г., на Началник отдел МРР „Южна морска“ към Агенция Митници / сега с правоприемник Началник отдел МРР в ТД „Митница Бургас“ към Агенция Митници/, се отнема в полза на държавата имущество /товарна композиция влекач марка „Мерцедес“ с рег. № РВ 8707CM и прикачено полуремарке с рег.№ РВ ****ЕВ, на стойност 111 604, 20 лв./, което по регистрационен талон с № ***** и регистрационен талон с № ***** е собственост на „Краси Сираков“ ЕООД, ЕИК *****. Това дава основания да се приеме, че процесното наказателно постановление рефлектива върху

правото на собственост на процесното дружество. Последното се явява трето неучастващо в административнонаказателното производство лице и съгласно действащата към датата на извършване на деянието разпоредба на чл. 59, ал.2 от ЗАНН, същото е изключено от кръга на лицата, за който е предвидена процесуална възможност да оспорят издаденото наказателно постановление, дори и в частта касаеща отнетото му имущество. Тази правна уредба е претърпяла промяна и съобразно новата редакция, която ще влезе в сила от 23.12.2021г., собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, може да обжалва актовете по чл. 58д в 14-дневен срок от връчването им.

Последната възможност обаче не би могла да бъде реализирана, в случаи като процесния- водени срещу неизвестен извършител, за извършено административно нарушение по чл. 233 от ЗМ, дори когато на основание чл. 233, ал.8 от ЗМ превозното средство, послужило за превозването или пренасянето на стоките - предмет на митническа контрабанда, е отнето в полза на държавата, независимо че същото не е собственост на извършителя на деянието или че последният е останал неразкрит. Това е така предвид изричната разпоредба на чл. 232, ал.1 от ЗМ, предвиждаща тогава когато наказателното постановление е издадено срещу неизвестен извършител /какъвто е процесният случай/, същото да влиза в сила веднага.

Законът за митниците се явява специален спрямо Законът за административните нарушения и наказания, предвид което разпоредбата на чл. 232 от ЗМ е в съотношение на специална към обща с тази на чл. 59, ал.2 от ЗАНН и се прилага преимуществено пред нея. При това положение дори и след влизане в сила на изменението на чл. 59, ал.2 от ЗАНН предвиждащо възможност собственика на отнетите в полза на държавата вещи да оспори наказателното постановление в тази му част, в случаи като процесния собствениците на отнетите на основание чл. 233, ал.8 от ЗМ вещи, в хипотезата на издадено наказателно постановление срещу неизвестен извършител, няма да могат да реализират правото на защита срещу отнетото имущество, предвид преимущественото приложение на специалната разпоредба на чл. 232, ал.1 от ЗМ, предвиждаща изрична необжалваемост на този санкционен акт.

По изложените съображения, за настоящия състав на Административен съд Хасково възниква въпросът, следва ли нормата на член 44 точка 1 от Регламент 925/2013г. на Европейският парламент и на съвета от 9 октомври 2013г., във връзка с член 13 от Конвенция за защита правата на человека и основните свободи и член 47 от Харта на основните права на европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не се допуска национална уредба като тази на чл. 59, ал.2 от ЗАНН, която не включва в кръга на лицата, имащи право на жалба срещу наказателно постановление, собственикът на вещите, отнети със същото, тогава когато последният не е извършител на инкриминираното деяние.

Другият въпрос, стоящ пред съдебния състав, е този, дали норматите на член 22, т.7, вр. член 29 и член 44 от Регламент 925/2013г. на Европейският парламент и на съвета от 9 октомври 2013г., във връзка с член 13 от Конвенция за защита правата на человека и основните свободи и член 47 от Харта на основните права на европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не

допускат национална правна уредба като тази на чл. 232, ал.1 от ЗМ, която изключва обжалваемостта на издаденото срещу неизвестен извършител наказателно постановление, доколкото с последното съгласно националното законодателство може да бъде разпоредено отнемане в полза на държавата имущество - собственост на трето неучастващо в административнонаказателното производство лице.

Предвид направеното от Съдът на Европейския съюз тълкуване с Решение по дело C- 393/19, където фактите касаят деяние квалифицирана митническа контрабанда – престъпление по чл. 242 от НК, отличаващо се от процесното административно нарушение – митническа контрабанда по чл. 233 от ЗМ, единствено с оглед стойността на предмета на контрабандата, като относим към процесното производство се преценява и поставеният от процесуалния представител на касационния жалбоподател въпрос, следва ли per argumentum a fortiori нормата на член 4 от Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005г., във вр. член 47 от Хартата да се тълкуват в смисъл, че същите са относими и в случаите, когато деянието не съставлява престъпление и следва ли да същата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, като тази на чл. 59, ал.2 от ЗАНН, изключваща собственика на отнетото имущество от кръга на лицата, с право на обжалване и тази на чл. 232 от ЗМ, предвиждаща изрична необжалваемост на акт, с който по националното законодателство е допустимо отнемането на имущество от трето неучастващо в административнонаказателното производство лице.

Настоящият състав намира, че не следва да бъдат поставяни на разглеждане пред Съдът на Европейския съюз останалите въпроси, изложени от процесуалният представител на жалбоподателя в молби вх. № 6687/26.10.21г. и № 6688/26.10.2021г., предвид че същите касаят тълкуване на разпоредбата на член 2 от Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005г., която би могла да бъде относима при произнасяне по законосъобразността на наказателното постановление, в частта му на отнетото спрямо процесното дружество, имущество, а в процесния случай съдът е сезиран да се произнесе по жалба срещу определение, мотивирано недопустимост на оспорването.

При така възникналите въпроси съда намира, че за правилното решаване на спора, с който е сезиран, е необходимо по реда на чл. 267, пар. 3, вр. пар. 1, б. „а“ и б. „б“ от ДФЕС да бъдат зададени формулираните по-долу въпроси, поради което и на основание чл. 628 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, както и на основание чл. 631 от ГПК във връзка с чл. 144 от ГПК , Административен съд Хасково, тричленен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение от 29.09.2021г. по ЧАНД (К) № 504/2021г. по описа на Административен съд Хасково, с което е даден ход по съществото на спора.

ОТПРАВЯ преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по член 267, параграф първи, буква „а“ и буква „б“ от Договора за функциониране на Европейския съюз със следните въпроси:

1. Следва ли нормата на член 44 точка 1 от Регламент 925/2013г. на Европейският парламент и на съвета от 9 октомври 2013г., във връзка с член 13 от Конвенция за защита правата на човека и основните свободи и член 47 от Харта на основните права на европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не се допуска съществуването на национална правна норма, като тази на чл. 59, ал.2 от ЗАНН, която не включва в кръга на лицата имащи право на жалба срещу наказателно постановление, собственикът на вещите отнети със същото, тогава когато последният не е извършител на инкриминираното действие.

2. Следва ли норматите на член 22, т.7, вр. член 29 и член 44 от Регламент 925/2013г. на Европейският парламент и на съвета от 9 октомври 2013г., във връзка с член 13 от Конвенция за защита правата на човека и основните свободи и член 47 от Харта на основните права на европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат съществуването на национална правна уредба като тази на чл. 232, ал.1 от ЗМ, която изключва обжалваемостта на издаденото срещу неизвестен извършител наказателно постановление, доколкото с последното съгласно националното законодателство може да бъде разпоредено отнемане в полза на държавата имущество - собственост на трето неучастващо в административнонаказателното производство лице.

3. Следва ли per argumentum a fortiori нормата на член 4 от Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005г., във вр. член 47 от Хартата да се тълкуват в смисъл, че същата е относима и в случаите, когато деянието не съставлява престъпление и следва ли същата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, като тази на чл. 59, ал.2 от ЗАНН, изключваща собственикът на отнетото имущество от кръга на лицата, с право на обжалване и тази на чл. 232 от ЗМ, предвиждаща изрична необжалваемост на акт, с който по националното законодателство е допустимо отнемането на имущество, от трето неучастващо в административнонаказателното производство лице.

СПИРА производството по частно касационно административно наказателно дело № 504/2021г. по описа на Административен съд Хасково до произнасянето на Съда на Европейския съюз.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.